

Sygn. akt VU 173/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2018 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **B. S. (1)**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania **B. S. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

z dnia 10 maja 2017 roku

sygn. ON.9531.1.959.2017

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 173/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 10 maja 2017 roku, znak ON. (...)1.959.2017, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z dnia 21 lutego 2017 roku, numer 102.2017 wydane wobec odwołującej B. S. (2).

W uzasadnieniu (...) wskazał, iż odwołująca prawidłowo została zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności, bowiem stan zdrowia powoduje istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy oraz ograniczenie w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (vide akta (...))

Odwołująca wniosła o zmianę orzeczenia (...) poprzez zaliczenie do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym albo znacznym. Podniosła, iż orzeczony stopień niepełnosprawności nie odpowiada rzeczywistemu stanowi jej zdrowia. (vide k.2-3)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. (vide k.5-5 verte)

Sąd ustalił, co następuje:

Orzeczeniem z dnia 21 lutego 2017 roku, znak 102.2017 (...) zaliczył odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności (pkt I) z symbolem przyczyny niepełnosprawności 05-R, 02-P (pkt II) do dnia 28 lutego 2019 roku (pkt III) ustalając, iż niemożliwe jest ustalenie daty powstania niepełnosprawności (pkt IV), lecz ww. stopień niepełnosprawności istnieje od dnia 20 lipca 2004 roku (pkt V).

Jednocześnie, we wskazaniach (...) podał, iż odwołująca posiada obniżoną zdolność do wykonywania pracy (pkt 1), lecz nie wymaga szkolenia (pkt 2) i zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej (pkt 3) oraz uczestnictwa w terapii zajęciowej (pkt 4). Wymaga natomiast konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne (pkt 5). Nadto, odwołująca nie wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia (pkt 6), stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7). Nie dotyczą jej wskazania konieczności stałego współudziału opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji (pkt 8), a także spełniania przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym (pkt 9) i nie wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju (pkt 10).

Dowód: orzeczenie (...) akta (...)

Orzeczeniem z dnia 10 maja 2017 roku, znak ON. (...)1.959.2017, (...) utrzymał w mocy orzeczenie (...). W uzasadnieniu wskazał, iż odwołująca prawidłowo została zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności, bowiem stan zdrowia powoduje istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy oraz ograniczenie w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne.

Dowód: orzeczenie (...) akta (...)

Odwołująca cierpi obecnie na: przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na tle zwyrodnieniowych zmian dyskopatycznych bez istotnych zaburzeń funkcji; neuralgię trójdzielnego w wywiadzie; zaburzenia lękowo-nerwicowe o niewielkim stopniu nasilenia.

Z uwagi na występujące schorzenia ortopedyczne (05-R) i psychiczne (02-P) odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Jest bowiem w pełni samodzielna i nie wymaga opieki innych osób. Okresowe ograniczenia sprawności ruchowej mogą być wspomagane dodatkowym zaopatrzeniem ortopedycznym. U odwołującej brak schorzeń neurologicznych, które wpływałyby na niepełnosprawność.

Dowód: dokumentacja medyczna – akta (...) oraz akta sądowe k.19-21; opinia biegłych sądowych ortopedy lek. med. R. H., neurologa lek. med. M. W., psychiatry lek. M. K. k.16-18 verte

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii biegłych sądowych, która wraz z dowodami z dokumentów tworzy wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046 j.t. ze zm.) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (ust. 1). Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie

sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (ust. 4).

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (ust. 2).

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się natomiast osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (ust. 3).

Zgodnie z art. 6b ust. 3 ustawy oraz § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. z 2015 r. poz. 1110 j.t.) w orzeczeniu o niepełnosprawności poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności powinny być zawarte symbol przyczyny niepełnosprawności, data lub okres powstania niepełnosprawności, okres na jaki orzeczono niepełnosprawność oraz wskazania dotyczące:

- 1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby;
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego;
- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej;
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej;
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby;
- 6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki;
- 7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji;
- 8) konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji;
- 9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zm.), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna).

Zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zaskarżone orzeczenie w sposób prawidłowy stwierdziło rzeczywisty stopień niepełnosprawności oraz uwzględniło wszystkie wskazania dotyczące odwoływanej.

Odwołująca cierpi obecnie na: przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na tle zwyrodnieniowych zmian dyskopatycznych bez istotnych zaburzeń funkcji; neuralgię trójdzielną w wywiadzie; zaburzenia lękowo-nerwicowe o niewielkim

stopniu nasilenia. Z uwagi na występujące schorzenia ortopedyczne (O5-R) i psychiczne (O2-P) odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Jest bowiem w pełni samodzielna i nie wymaga opieki innych osób, a okresowe ograniczenia sprawności ruchowej mogą być wspomagane dodatkowym zaopatrzeniem ortopedycznym.

Ustalając okoliczność stopnia niepełnosprawności odwołującej Sąd podzielił opinie biegłych sądowych ortopedy lek. med. R. H., neurologa lek. med. M. W., psychiatry lek. M. K., jako sporządzone przez osoby będące specjalistami z zakresu schorzeń występujących u odwołującej. Podkreślenia przy tym wymaga, iż żadna ze stron, a zwłaszcza odwołująca, nie wносиły jakichkolwiek zastrzeżeń do opinii.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.